

Povrv-1233/2025

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J.F. Kennedyja 11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja EKOVENT-INFO d.o.o., OIB 60237082622, Zagreb, Prekratova ulica 45, kojeg zastupa punomoćnica Ana Doležal, odvjetnica iz Zagreba, Prilaz Grge Antunca 3, protiv tuženika KAMPA & CASA d.o.o., OIB 67161709529, Zagreb, Ulica Petra Hektorovića 2, kojeg zastupa punomoćnik Darko Terek, odvjetnik iz Zagreba, Marjanovićev prilaz 13, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 2. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 17. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Darje Bošnjak iz Zagreba, Ivana Lučića 2a, poslovni broj Ovr-22370/2025 od 20. ožujka 2025. u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 1.333,77 eura sa zateznim kamatama koje teku na iznos od:

- 135,00 eura od 13. rujna 2024. do isplate,
- 1.198,77 eura od 29. rujna 2024. do isplate,

po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 183,92 eura, sve u roku od 15 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Darje Bošnjak iz Zagreba, Ivana Lučića 2a, poslovni broj Ovr-22370/2025 od 20. ožujka 2025. u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 264,76 eura sa zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2024. do isplate i naknaditi mu trošak ovršnog postupka u iznosu od 91,08 eura i tom dijelu se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 668,80 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave 24. veljače 2025. i javni bilježnik je donio rješenje o ovrsi radi naplate tražbine u iznosu od 1.598,53 eura sa zateznim kamatama i troškovima postupka.

2. Tuženik je podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi u kojem je naveo da ne osporava potraživanje po računu broj 431/1 u iznosu od 135,00 eura. Naveo je da ne osporava potraživanje po računu broj 458/1/1 u iznosu od 216,00 eura s PDV-om. Osporava potraživanje pod stavkom putni troškovi. Navodi da je tuženik osporio račun u tom dijelu. U tijeku postupka naveo je da osporava da je tuženik bio prethodno upoznat s putnim troškovima. Osporava da su ih stranke ugovorile. Osporava trošak dnevnica tužiteljevih radnika.

3. Tužitelj je tijekom postupka naveo da je usluga ispitivanja priključaka provedena sukladno prethodnom dogovoru između stranaka i trajala je više dana. Zbog trajanja ispitivanja kroz više dana i udaljenosti mjesta ispitivanja od sjedišta tužitelja u Zagrebu nastala je objektivna potreba za osiguravanjem hotelskog smještaja za vrijeme obavljanja radova te je to prethodno dogovoreno s tuženikom.

4. U dokaznom postupku sud je pročitao račune (list 9-10, 42, 49-56 spisa), cjenik Hrvatskih autocesti (list 43-48 spisa), saslušani su svjedoci Marijan Cesarec (list 64-66 spisa), Darko Džinić (list 66-67 spisa),

5. Nakon ocjene svih dokaza i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08 i 57/11, 25/13, 70/19, 80/22 dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 1.598,53 eura sa zateznim kamatama.

7. Iz računa u spisu proizlazi da je tužitelj ispostavio tuženiku sljedeće račune kojima ga je pozvao ispuniti tražbinu koja je predmet ovog postupka:

- račun broj 431/1/1 od 12. kolovoza 2024. u iznosu od 135,00 eura za radove ispitivanja priključka za napon za objekt u Bestovju, Dr. Franje Tuđmana 31,
- račun broj 458/1/1 od 28. kolovoza 2024. u iznosu od 1.463,53 eura, i to za ispitivanje priključka za napon na adresi Posedarje, Bibinje i Jadrija u iznosu od 216,00 eura, za putne troškove: hotel 324,60 eura, prijevoz 423,50 eura, cestarina 26,72 eura, dnevnice 180,00 eura, PDV 292,71 eura.

8. Nije sporno da je tužitelj izvršio radove navedene u računu broj 431/1/1 i da je ugovorena naknada od 135,00 eura. Nije sporno da je tužitelj izvršio i radove ispitivanja priključka za napon navedene u računu broj 458/1/1 i naknada u iznosu od 216,00 eura uvećano za PDV, odnosno ukupno 270,00 eura. Tuženik je priznao te činjenice.

9. Ugovor koji su stranke sklopile sadržajno predstavlja ugovor o djelu iz čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18,

126/21 – dalje: ZOO). Tuženik je dužan platiti nespornu naknadu sukladno odredbi čl. 613. st. 1. ZOO-a.

10. U postupku je sporno potraživanje po osnovi putnih troškova u iznosu od 1.193,53 eura, a koje se odnosi na trošak smještaja u hotelu 324,60 eura, trošak prijevoza 423,50 eura, trošak cestarine 26,72 eura, trošak dnevnice 180,00 eura, sve uvećano za PDV 25%, a koje potraživanje je sadržano u računu broj 458/1/1.

11. Iz računa broj 458/1/1 proizlazi da je tužitelj obavljao usluge ispitivanja priključka za napon u Posedarju, Bibinju i Jadriji.

12. Svjedok Darko Džinić iskazao je da su za tuženika obavljali poslove ispitivanja priključka u Posedarju, Bibinju i Jadriji. S obzirom da se radilo o tri objekta u tri različita mjesta poslodavac je rezervirao smještaj u Zadru. Iskazao je da su prvi dan odradili Bininje, nakon čega su se vratili u hotel. Drugi dan su otišli u Posedarje gdje su bila dva objekta na istoj parceli koja su odradili nakon čega su se vratili u hotel i prespavali. Treći dan su otišli u Jadriju gdje nisu mogli izvršiti ispitivanje jer objekt nije bio pripremljen. Nakon toga su se vratili u Samobor. Iskazao je da nije bilo moguće odraditi sve tri lokacije u jednom danu jer se radi o tri mjesta koja su na različite strane pa su našli pogodnu lokaciju u Zadru gdje će prespavati.

13. Svjedok Marijan Cesarac iskazao je da su za tuženika obavili posao ispitivanja priključka u Posedarju, Bibinju i Jadriji i da su rezervirali hotel u Zadru jer u jednom danu nisu mogli obaviti posao na sve tri lokacije. Prvi dan su otišli u Bibinje, drugi dan u Posedarje i treći dan u Jadriju. Iskazao je i da je tuženik poznato da se ova tri objekta ne mogu napraviti u jednom danu i da moraju prespavati. Iskazao je i da su putovali autocestom do Zadra, a na autocestu su ušli na čvoru Jaska te da je autocesta koštala 16,30 eura u jednom smjeru. Iskazao je i da su ukupno putovali oko 900 kilometara jer je od Zagreba do Zadra 300 kilometara u jednom smjeru, od Zadra do Bibinja je 30 kilometara, od Zadra do Posedarja je 30 kilometara i od Zadra do Jadrije je 100 kilometara.

14. Sud je prihvatio iskaze svjedoka Marijana Cesareca i Darka Džinića jer su međusobno suglasni te ne postoje drugi dokazi koji bi ih doveli u sumnju.

15. Iz računa Konak d.o.o. broj 1186-P3-1 od 23. kolovoza 2024. proizlazi da je tužitelj platio troškove smještaja za svoja dva radnika Marijana Cesareca i Darka Džinića u Hotelu Porto s tri zvjezdice u Zadru, za razdoblje od 21. kolovoza 2024. do 23. kolovoza 2024. (dvije noći) u iznosu od ukupno 366,00 eura s uključenom PDV-om.

16. Iz cjenika Hrvatskih autocesta d.o.o. proizlazi da cestarina od Jastrebarskog do Zadra za osobni automobil iznosi 16,80 eura s uključenim PDV-om. Cjenik kojeg je tužitelj dostavio odnosi se na ulaz Zagreb na autocestu. Od Zagreba do Zadra istok je cestarina 18,20 eura, a od Zagreba do Jastrebarskog 1,40 eura pa je onda od Jastrebarskog do Zadra 16,80 eura.

17. Iz računa u spisu proizlazi da su stranke i prije ovog konkretnog posla bile u poslovnom odnosu u kojem je tužitelj za tuženika obavljao poslove ispitivanja priključaka na napon. Iz prethodnih računa proizlazi da su i njima bili obračunati

troškovi prijevoza u vidu kilometraže za korištenje osobnog automobila i cestarine. Ti troškovi obračunati su u računu 760/1/1 od 14. studenog 2022. za obavljanje posla u Koprivnici, računu 691/1/1 od 6. listopada 2023. za obavljanje posla u Valbandonu i Staroj Sušici, u računu 523/1/1 od 1. kolovoza 2023. za obavljanje posla u Zadru i Ogulinu, računu 152/1/1 od 10. ožujka 2023. za obavljanje posla u Umagu, računu 139/1/1 od 27. veljače 2023. za obavljanje posla u Koprivnici, računu 073/1/1 od 6. veljače 2023. za obavljanje posla u Staroj Sušici, računu 192/1/1 od 21. ožujka 2024. za obavljanje posla u Umagu, računu 191/1/1 od 19. ožujka 2024. za obavljanje posla u Ogulinu. Nije sporno da je tuženik te sve račune podmirio. Uzimajući u obzir da su stranke bile u dugogodišnjoj poslovnoj suradnji u kojoj su se redovito i obračunavali troškovi prijevoza i cestarine, sud je na temelju tih isprava i iskaza svjedoka Marijana Cesareca utvrdio da su stranke i u pogledu utuženog pravnog posla ugovorile obavljanje posla uz plaćanje i putnih troškova. U navedenim računima nisu obračunati i troškovi smještaja u hotelu. Međutim, na predmetnim lokacijama poslovi su odrađeni u jednom danu pa nije bilo troškova smještaja. Navedeni računi odnosili su se u pravilu na jednu lokaciju, odnosno ispitivanje priključka na jednom mjestu, što se moglo izvršiti u jednom danu. Samo računi 691/1/1 i 523/1/1 odnosi se na ispitivanje priključka na dvije lokacije (Valbandon i Stara Sušica, odnosno Zadar i Ogulin). Sud je povjerovao iskazu svjedoka Marijana Cesareca da su navedene lokacije obavili u jednom danu jer su na istoj dionici ceste od Zagreba. Navedeni iskaz je logičan tim više što je općepoznata činjenica da se na povratku iz Zadra u Zagreb prolazi autocestom koja ima izlaz za Ogulin dok se na povratku iz Valbandona (Istra) u Zagreb također prolazi autocestom, a Stara Sušica nalazi se odmah uz autocestu (izlaz Ravna Gora). Stoga je uvjerljivo da su predmetni poslovi mogli biti određeni u jednom danu bez noćenja. Utuženi račun odnosi se na obavljanje posla na tri lokacije pa je uvjerljivo da se sve tri lokacije nisu mogle obaviti u jednom danu zbog čega je bilo potrebno prenoćiti. Kako su i u prethodnoj poslovnoj suradnji ugovarani putni troškovi sud je utvrdio da je i za predmetni posao ugovoreno plaćanje i troškova smještaja.

18. Putni troškovi za prijevoz automobilom za obračunatih 847 kilometara u iznosu od 0,50 eura po kilometru iznose 423,50 eura, što uvećano za PDV iznosi 529,37 eura. Cestarinu tužitelj potražuje u iznosu od 26,72 eura uvećano za PDV, odnosno ukupno 33,40 eura. Cestarina ukupno iznosi 33,60 eura (16,80 eura u jednom smjeru) kako je obrazloženo u točki 16. ovog obrazloženja pa je o tome odlučeno u granicama zahtjeva jer tužitelj po ovoj osnovi potražuje 33,40 eura. Tužitelj potražuje trošak smještaja u hotelu u iznosu od 324,40 eura uvećano za PDV, ukupno 405,75 eura. Međutim, kako je obrazloženo u točki 15. ovog obrazloženja, tužitelj je platio smještaj u hotelu u iznosu od 366,00 eura s uključenim PDV-om. Stoga, navedeno potraživanje iznosi 366,00 eura, a ne 405,75 eura. Kako je utvrđeno da su stranke ugovorile i plaćanje putnih troškova i smještaja, tuženik je sukladno odredbi čl. 613. st. 1. ZOO-a dužan platiti i navedene troškove, i to trošak prijevoza 529,37 eura, trošak cestarine 33,40 eura i trošak smještaja 366,00 eura, ukupno 928,77 eura.

19. Ukupno tužiteljevo potraživanje iznosi 1.333,77 eura (135,00 eura + 270,00 eura + 928,77 eura). Tuženik je dužan platiti i zatezne kamate koje teku od prvog dana nakon dospijea obveze sukladno odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a Sud je na temelju računa u spisu utvrdio da je tražbina po računu broj 431/1/1 dospjela 12. rujna 2024., a po računu broj 458/1/1 28. rujna 2024. Tuženik nije osporavao sam datum dospijea. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a za odnose iz trgovačkih ugovora.

20. U odnosu na dnevnice u iznosu od 225,00 eura (180,00 eura + PDV) tužitelj nije dokazao da je svojim radnicima Marijanu Cesarcu i Darku Džiniću isplatio dnevnice i u kojem iznosu, a niti je dokazao visinu dnevnica jer se samo na temelju računa u kojem je tužitelj obračunao dnevnicu ona ne može utvrditi, a visina dnevnice nije potvrđena niti jednim drugim dokazom. Svjedoci Marijan Cesarec i Darko Džinić u svojim iskazima nisu spomenuli dnevnice.

21. Tužitelj je uspio u parnici u omjeru od 83,44%, a tuženik u omjeru od 16,56% pa je sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a tuženik dužan nadoknaditi tužitelju parnične troškove u omjeru od 66,88% (83,44% - 16,56%). Prilikom odlučivanja koji troškovi će se nadoknaditi tužitelju uzeti su u obzir samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23 – dalje: Tarifa).

22. Prema Tbr. 52. st. 4. Tarife sud primjenjuje tarifu koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o troškovima postupka.

23. O troškovima postupka odlučeno je u granicama zahtjeva postavljenog u troškovniku, kojim granicama je sud vezan sukladno čl. 2. ZPP-a.

24. Tužitelju su priznati troškovi ovršnog postupka koji se odnose na trošak sastava prijedlog za ovrhu s PDV-om u iznosu od 250,00 eura prema Tbr. 11. t. 1. Tarife i Tbr. 46. Tarife i trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 25,00 eura, ukupno 275,00 eura, što u omjeru od 66,88% iznosi 183,92 eura.

25. Tužitelju su priznati parnični troškovi za sastav podneska od 16. siječnja 2026. u iznosu od 200,00 eura prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima od 13. travnja 2026. i 2. srpnja 2026. u iznosu od 200,00 eura za svaki podnesak prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, za ročišta od 4. ožujka 2026. i 21. svibnja 2026. u iznosu od 100,00 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima, što ukupno iznosi 800,00 eura. Tužitelju je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 200,00 eura pa ukupni priznati troškovi iznose 1.000,00 eura, što u omjeru od 66,88% iznosi 668,80 eura.

26. Tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe „po odluci suda“ jer nije sukladno odredbi čl. 164. st. 2. ZPP-a određeno naveo za koju pristojbu i u kojem iznosu traži naknadu troškova.

Zagreb, 17. srpnja 2026.

Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za

stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. toga Zakona.

DNA

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088a-e657e**

Kontrolni broj: **0fa27-b4e66-d0a04**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=GORAN ISKRA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.